

To fortabte sønner

S.06

Jesu vigtigste lignelse og en skildring af evangeliet om Guds grænseløse og grænsesprængende kærlighed.

INDHOLD

- S. 03 — Økonomi
- S. 04 — Videre med to bibelfag i rygsækken
- S. 05 — Ny forskning undervejs
- S. 06 — To fortabte sønner
- S. 08 — Fra trældom i Egypten til frihed i Kristus
- S. 11 — Givertjeneste med trofasthed og overblik
- S. 12 — Hvem så ham først?
- S. 16 — Uklar lyd

Månedens citat

” Jeg er opstandelse og livet; den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø.

Jesus Kristus

DBI—POSTEN

Redaktion —
 Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
 Sekr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
 Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
 Stud.theol. Christian H. Jensen
 Stud.theol. Bergur Johannesen
 Stud.theol. Filip M. Bak
 Stud.theol. Kristoffer H. Enevoldsen
 Stud.theol. Louise Høgild

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu
 DBI-posten sendes gratis til interesserede
 ISSN 0906-825X

Design —
 Chr Rahbek Olsen

Tryk —
 Øko-Tryk

 DANSK BIBELINSTITUT

Leifsgade 33, 6.
 2300 København S
 Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
 Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
 Giro 5 21 59 00
 Reg. 3409 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Jensen
 Rektor Børge Haahr Andersen
 Sekr.leder Ellen Lodahl Pedersen
 Studiekoor. Morten Kock Møller

SMÅ TING OG STORE TING

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Ind i mellem er der ting, der får lov til at vokse sig store og fylde vores synsfelt, sådan at vi har svært ved at få øje på, hvad der virkelig-virkelig er vigtigt.

Jeg ved ikke, hvad der har en tendens til at vokse sig ud af proportioner for dig. Men jeg ved godt, hvad der ind i mellem i mit arbejde her på DBI kommer til at spærre hele mit synsfelt: At vi konstant halter bagefter økonomisk til trods for et skrabet budget og så mange menneskers store offervilje.

TO TRÆLSE MAILS PÅ ÉN DAG

På en og samme dag fik vi et endeligt afslag på vores ansøgning om SU til de studerende, samt en besked om, at lærernes forskningsproduktion ikke længere via Fjellhaug kan generere tilskud fra den norske stat. Det har store omkostninger for vores studerende, hvis stipendier er under halvdelen af, hvad andre får i SU. Det er heller ikke så let for DBI, der i år skal udbetale over en halv million i stipendier – og de næste år op imod en million.

DET VIRKELIG-VIRKELIG STORE

Men - set i forhold til den situation, alt for mange kristne rundt om i verden befinder sig i i dag, så hører det til de små ting. Det virkelig-virkelig store er, at vi har fået nåde til at tro på Gud som vores skaber og Jesus Kristus som vores Herre og frelser. Den nåde og rigdom deler vi med alle kristne verden over – også dem, der bliver forfulgt og dræbt for deres tros skyld. Det er en rigdom, man ikke kan tage fra os. Det er en rigdom, der

1%
 GAVEBREV

ikke bliver mindre af, at vi deler den ud til andre.

Med dette virkelig-virkelig store i tankerne får vi frimodighed til at spørge vores venner om gaver. Vi gør det ikke for institutionen DBI, men for at kunne dele denne vores rigdom af nåde ud til andre igennem de studerende, vi her på DBI udruster til tjeneste.

VIL DU GIVE 1% AF DIN PERSONLIGE INDKOMST TIL DBI PÅ ET GAVEBREV?

Brug (hvad der svarer til) din kirkeskat til at investere i bibeltro præster og forkyndere! Invester i de dygtige studerende, vi har på DBI lige nu – og dem, der kommer de følgende år.

VI UDFORDRER FØRST OS SELV – OG SÅ JER

Denne opfordring retter vi i første omgang til os selv: Vi har udfordret studerende, ansatte og bestyrelse på DBI til at tegne 1 % gavebreve. I næste omgang udfordrer vi jer til at tænke langsigtet. Brug den folder, der er vedhæftet bladet her. Har I spørgsmål til gavebrevet, så kontakt økonomifuld-mægtig Kirsten Hansen, 33 69 55 11 eller kh@dbi.edu

VIDERE MED TO BIBELFAG I RYGSÆKKEN

Interview af stud.theol. Kristoffer Hummelose Enevoldsen

Inger Sløgedal læste to enkeltfag på DBI sidste semester. Nu er hun begyndt på lærerseminariet. Det gode fællesskab på stedet fik særlig stor betydning for hende.

Inger Sløgedal

Hvorfor valgte du at læse enkeltfag på DBI?

Jeg gjorde mig faktisk ikke de store overvejelser om at gå på DBI. Jeg havde mange venner, der startede, og da jeg kun arbejdede på deltid tænkte jeg, at det var oplagt at bruge min ekstra tid på noget interessant. Set i bakspejlet har det været vigtigt for mig at gå der. Der var ikke noget særligt socialt på min arbejdsplads, så det fantastiske hyggelige fællesskab på DBI gjorde det nemt for mig at flytte til storbyen. Jeg tror virkelig, at DBI har det ideelle studiemiljø – hyggelige omgivelser, rare og kompetente mennesker, og så er der endda nogen, der beder for dig i besværlige/svære situationer.

Hvilke fag har du fulgt på DBI?

Jeg har læst to fag det sidste semester, Indføring i Biblen og Eksamen Filosofikum. Det første for at få en grundlæggende forståelse af Biblen som historisk vidnesbyrd og det andet, fordi jeg bare synes, at filosofi er sjovt.

Hvad har udbyttet været?

Der er ingen tvivl om, at jeg ikke skal være teolog. Det har dog heller aldrig været planen. Det blev endnu klarere for mig i løbet af det sidste semester. Jeg havde ret svært ved bibelfagene, og det ville nok blive en rimelig stor udfordring som teologistuderende. Det mest betydningsfulde udbytte har helt sikkert været det gode fællesskab – at have et sted i den nye by, hvor jeg var velkommen og følte mig tryk. Helt praktisk har jeg nu to teologifag med mig i rygsækken. Det bliver måske relevant, hvis jeg skal ansøge om at læse kristendom på lærerseminariet, hvor jeg går nu. Det kræver nemlig religion på B-niveau, men jeg har kun Religion på C-niveau.

Kan du anbefale andre det samme?

Jeg kan sagtens anbefale andre at læse enkeltfag på DBI. Men man skal være klar over, at det er fag på universitetsniveau – så man skal kunne lide det nørdede. Jeg vil dog også anbefale, at man sørger for at finde et socialt miljø udenfor DBI. Det bliver hurtigt en osteklokke - og jeg tror virkelig, det er vigtigt at være ude blandt ikke-kristne mennesker jævnligt også. Om det så er jobbet, koret, fodboldholdet eller hvad det så end er, er lige gyldigt.

Ny forskning undervejs

Kvalificeret undervisning bygger på forskning.

NICOLAI TECHOW

arbejder med at udvide og redigere sin Ph.d.-afhandling om Galaterbrevet kap. 2,11-21. Afhandlingen er antaget på det anerkendte tyske forlag, WUNT-serien og er et vigtigt skridt i Nicolais videreudvikling. På sigt ønsker Nicolai at arbejde videre med brevene i Ny Testamente og har planer om en kommentar i Credokommentarserien.

JAKOB OLSEN skriver en bog om "Rationalitet og teologi", men forsker også i C.S. Lewis og i nyere apologetik. Han er specialist i Søren Kierkegaard og holder en række foredrag

om emnet. Der er stor efterspørgsel på ekspertise inden for Jakobs forskningsfelt. Nyateismen, som også har præget samfundet og kirken i Danmark (Grosbøll og ligesindede), har affødt en række spørgsmål i kirkelige og teologiske kredse, og da er det meget værdifuldt at have en specialist som Jakob inden for dette felt.

NICOLAI WINTHER-NIELSEN fokuserer på udvikling af undervisningsmateriale til hebraiskundervisning samt koordinering af projekter omkring læringsteknologi, herunder

projektet Global Learning Initiative. Nicolais forskning inden for IT og kommunikation er mest for nørder, men forskningen resulterer bl.a. i, at unge voksende kirker i den tredje verden får et brugbart redskab til at lære hebraisk. Nicolai har mange andre jern i ilden. Han har prøveoversat Dommerbogen til nudansk efter samme principper som "Den ny Aftale". En sådan udgivelse er ikke så præcis som en udgave, hvor de bibelske kerneord er bevaret, men den kan godt være en god begyndelse for nye bibellæsere. Nicolai skriver også en Credokommentar til Dommerbogen.

PETER OLSEN er halvtidsansat på DBI og har først for nylig fået forskningsforpligtelse. Han har netop færdiggjort et småskrift om bibelsyn, der er tænkt som en afløser

for Niels Ove Vigilius' hæfte om samme emne i 90'erne.

CARSTEN ELMELUND PETERSEN har længe arbejdet med etiske emner i tilknytning til internationalt kendte personer som Boesak, Küng, Løgstrup og Kierkegaard. Han har i

2014 fået tre faglige artikler inden for dette område optaget i skandinaviske tidsskrifter og er i gang med flere. Derudover sidder han i et udvalg, der arbejder med de etiske, teologiske og sjælesørgerske problemer, der knytter sig til debatten om kønsskifte og kirkelig vielse af personer, der har gennemgået et juridisk kønsskifte.

To fortabte sønner

Af Nicolai Winther-Nielsen,
professor i Gammel Testamente og
informationsteknologi, FIUC-DK/DBI

Jesus fortæller i Lukasevangeliet 15, 12-33
en historie, som har gjort stort indtryk på
mig: Lignelsen om den fortabte søn.

FOTO: FLICKR

Jeg husker tydeligt, hvordan DBIs rektor, Børge Haahr Andersen som præst ved Emdrup Kirke illustrerede, hvordan faren i teksten stod og spejdede dag ud og dag ind efter sin kære søn, opdagede ham og løb ham i møde (v. 20). Jeg ser for mig en høj atletisk præst hanke op i sin præstekjole og løbe op ad kirkegulvet jublende af glæde over gensynet. Ligesa sælsomt må det have været for tilhørerne at høre Jesus bruge dette billede om en mellemøstlig storbonde.

ET NYT FADER- OG GUDSBILLEDE

En anden stærk oplevelse var, da jeg en Sankt Hans aften i kirken viste en spillefilm over teksten med kendte skuespillere fra Egypten. Øverst i kirken sad tre arabiske kvinder. Vi kom til det sted i filmen, hvor faren begyndte at løbe hen imod sin søn, og kameravinklen skiftede frem og tilbage mellem de to, der løb imod hinanden. Der lød en højlydt hvisken fra de arabiske kvinder – disse scener rokkede alvorligt ved deres faderbillede.

Fortællingen er i min optik den vigtigste blandt lignelserne, fordi Jesus forsvare og forklarer, hvorfor han ikke var bleg for at omgås syndere og toldere. Den er hans vigtigste skildring af evangeliet om Guds grænseløse og grænsesprængende kærlighed igennem sin egen gerning. Det har jeg i særlig grad lært noget om af NT-professor Kenneth E. Bailey, der har arbejdet med at forstå Jesu egen forkyndelse gennem den mellemøstlige kultur. Hans arbejde har vist, i hvor høj grad Jesus piller ved tilhørernes gudsbillede, når han først skildrer sig selv som den guddommelige hyrde (LUK 15,3-7; SL 23; EZ 34; JER 23,1-8) og så former et grænsesprængende faderbillede.

LÆST BAGFRA

Læser vi fortællingen bagfra opdager vi, at Jesus slutter med at tale til den ældste søn, der var blevet hjemme og havde alt hos sin far: ”Skulle vi to ikke feste, når den bortkomne er fundet, og jeg nu kan overøse ham med min kærlighed?” Faren i fortællingen havde forladt hæderspladsen ved sin yngste søns gensynsfest for at gå ud og finde den ældste søn, der stod ude i mørket og skumlede over, at der var fest for broren. Tanken falder let på farisæere og skriftkloge, som højlydt kritiserede Jesus for at acceptere syndere. Det er ikke rart for en far at have en sur og tvær søn, som

ikke åbner sig for glæden, tilgivelsen og kærligheden. Kan faren også finde ind til den ældste søn?

LÆST FORFRA

Læser vi forfra, handler historien om en søn, som kræver sin arv, for at rejse ud i verden (v. 12). Allerede her må tilhørerne have undret sig, for hvilken storbonde ville tillade at der blev skiftet bo, mens han selv drev gården og havde brug for alle indtægterne? At miste halvdelen af familiens ejendom var også på den tid et alvorligt tilbageslag, men at der blev skiftet bo i utide, har ført til sladder i landsbyen.

Jesus fortæller ikke i første omgang, hvad lykkeridderen foretager sig ude i det fremmede, bortset fra at han ødslede pengene bort ved et liv i sus og dus. Den danske oversættelse antyder, at han levede et udsvævende liv (v. 13), men den græske tekst kan med større ret oversættes ’i en dyr livsstil’. Jesus bekræfter derfor ikke uden videre, at de syndere og toldere, som han omgikkes, havde en ubibelsk seksualmoral. Det er den ældre bror, der til sidst i fortællingen først fremhæver, at han aldrig selv har overtrådt et eneste bud (v. 28), og derpå angriber sin lillebror for at have betalt for prostituerede (v. 30). Det ironiske er, at Jesus dermed får vist, at den ældre bror helt uden noget grundlag konstant bryder alle bud ved ikke at ære sin far eller sin næste, lyve om andre og begære andres ejendom.

VENDT PÅ HOVEDET

Vi husker alle, hvordan den yngste søn mister pengene og dernæst udsættes for hungersnød. Vi får et dybt indblik i hans drøm om at tjene pengene tilbage. Da han til sidst i sin nød søger hjem til den forventede ydmygelse, er det, at alt vendes på hovedet. Det er nemlig ikke så meget sønnen, der vender hjem, som det er faren, der vender omkring og løber ud til sønnen og ikke hurtigt nok kan få festet for den fortabte hjemvendte søn.

Farens kærlighedsdemonstration vælter enhver forestilling om, hvad sønnen fortjener. Alle ser, hvordan faren kysser ham velkommen hjem, overøser ham med gaver og holder en fantastisk fest. Det bliver en sand omvendelse for den søn, der så radikalt ændres ved erfaringen af en grænsesprængende nåde. Som tilhørere kan vi blot håbe, at den ældste søn ændres lige så radikalt.

Fra trældom i Egypten til frihed i Kristus

Af Bodil Skjøtt, cand.theol. og generalsekretær i Israelsmissionen

Israels udfrielse af Egypten er både en del af Israels identitet og peger hen på Guds endelige sejr over synd og død.

Beretningen om udfrielsen af Egypten er i årtusinder blevet genfortalt af det jødiske folk i forbindelse med deres påskefejring. Den er også grundstammen i bogen Hagada sel Pesach (Fortællingen om påske), som det jødiske påskemåltid er bygget op over, og som i forskellige udgaver læses og synges hvert år, når jøder verden over fejrer påske. Der er grund til at tro, at den måde at fejre påsken på, som kommer til udtryk i det jødiske påskemåltid, er opstået i tiden efter jødernes hjemkomst fra fangenskab i Babylon. Nu skulle de genfinde deres jødiske identitet. Nu var de igen frie og tilbage i landet. Men hvem var de og hvor kom de fra? Disse spørgsmål fandt de på en særlig måde svar på i fortællingen om udfrielsen af Egypten. Derfor skulle netop denne historie fortælles igen hvert år. Man har undervist om, diskuteret og overvejet netop den beretnings konsekvenser for, hvad det vil sige at være en del af det folk, som har oplevet Guds indgriben til frelse og frihed. Det har også været denne måde, Jesus under sin opvækst har fejret påsken på.

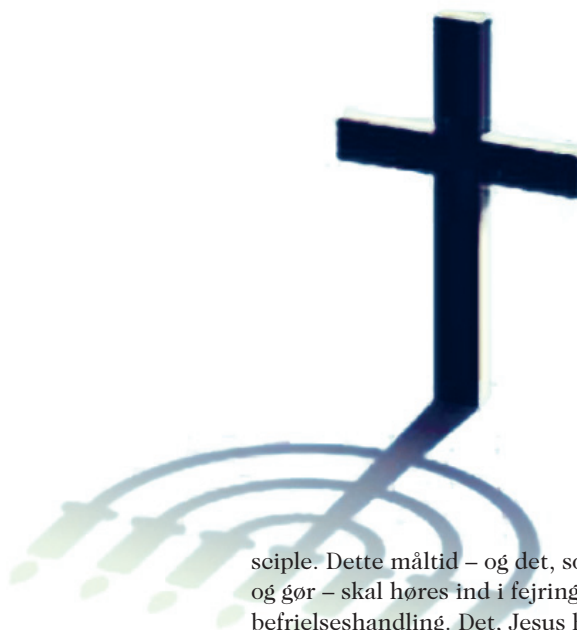
ISRAELS IDENTITET

Når Det Gamle Testamente skal give svar på,

hvem Gud er, sker det ofte med ordene: Gud, som med "stor styrke og vældig arm" forløste sit folk fra slaveriet og befriede dem fra Faraos undertrykkelse. Det er den grundfortælling, der har sagt Israel hvem Gud er, hvem de selv er, og hvori deres forhold til Gud består. Når Gud senere giver Israel sine bud, indleder han også med denne sætning: "Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af Egypten, af trællehuset." (2 MOS 20.1). Det er på den baggrund, at Israel skal finde sin identitet - i det Gud har gjort.

DEN NYE EXODUS

I Det Nye Testamente er det også denne historie, som giver den mest omfattende tolkning af, hvordan Jesu kors og opstandelse skal forstås. Den tolker, hvordan Israels og vores situation er: Vi er i fangenskab og kan ikke udfri os selv. Den forklarer, hvad Jesu kors har udrettet. Vi sættes fri fra alt det, som holder os i fangenskab og sættes ind i en ny relation til Gud. Det bliver helt tydeligt i forbindelse med Jesus sidste måltid med sine di-

sciple. Dette måltid – og det, som Jesus her siger og gør – skal høres ind i fejringen af Guds store befrielseshandling. Det, Jesus her gør med brødet og med bægeret, væver Israels påskefortælling, som de netop har hørt, sammen med Jesu egen historie. Han er den nye Exodus.

ISRAELS FORLØSER

For at forstå hvad Guds handling i Jesus og hans død betyder, må vi forstå, hvad Guds første handling med Israel i Egypten havde af konsekvenser. For det første ville Gud selv være deres forløser, deres go'el. Han ville tage ansvar for dem, som en forløser tager ansvar for et familiemedlem: hjælpe dem fri af gæld og slaveri og tage ansvar for, at familien blev holdt i live og fik efterkommere. Derfor skulle alt det førstefødte tilhøre ham, så ikke Faraos eller andre kunne udslette dem. Gud ville være Israels beskytter, befrier og forsvarer. Blodet, som de smurte på dørstolperne fra det lam, som skulle være uden nogen som helst fejl, skilte dem ud og beskyttede dem mod dødsengelen. Alle andre blev ramt.

BEFRIELSE PÅ ALLE OMRÅDER

For det andet omfattede Guds befrielse alle livets områder. 1) Deres ophold i Egypten var begyndt

som et asyl, og var endt som en etnisk undertrykkelse. Men Gud gjorde dem til et selvstændigt folk i eget land. 2) Økonomisk blev de udnyttet i Egypten uden mulighed for at arbejde sig ud af deres fattigdom. Men nu, hvor Gud havde grebet ind, kunne de dyrke deres egne afgrøder og bygge deres egne huse. 3) I Egypten var de frataget deres rettigheder og blev reguleret helt ind i deres egne familier; deres drengebørn blev slået ihjel. Men nu gav Gud dem en ny lov med respekt for menneskelivet, social retfærdighed og et værn for den svage. 4) Endelig var befrielsen ikke kun en udfrielse fra slaveri. At arbejde for Faraos havde været at dyrke Faraos, men udfrielsen ledte ind i et nyt pagtsforhold, hvor Israel kunne dyrke Gud og leve i en relation til ham. De blev også åndeligt frie.

DEN FØRSTE OG DEN ANDEN EXODUS

Det er alle disse dimensioner og hele den historie, der må tænkes med i Det Nye Testaments fortælling om Jesu kors og den kristne påske som en ny exodus – en ny udgang. Længe inden evangelierne fortæller om Jesus i Jerusalem, henvises der til det, som kommer til at ske, når Jesus kommer til Jerusalem. I evangeliernes fortælling om Jesus er Jerusalem lig med korset. Når Jesu har kurs mod Jerusalem som målet for hans rejse, så har han korset og sin egen død for øje. Det er målet. Det er det, han er kommet for at opfylde og fuldende.

Det, som skal opfyldes eller fuldendes, er det, som Gud begyndte, da han friede sit folk ud af slaveriet. Det er ikke en tilfældighed, at Jesus døde ved den tid eller under den fest, hvor Guds folk mindedes den historiske exodus, og hvor håbet om det, som Gud engang i fremtiden ville gøre, kom til udtryk i salmer og bønner. Den første exodus var Guds sejr over Faraos og al hans magt og ondskab. Den anden – Jesu død på korset – er intet mindre end Guds sejr over magterne og myndighederne, som Paulus udtrykker det (KOL 2.15). Jesu død på korset er heller ikke mindre omfattende. Den har konsekvenser for alle livets områder og skal ikke begrænses til hverken en åndelig eller en social dimension. Jesu anden exodus kan ikke begrænses til befrielsesteologi. Frelse er ikke kun frelse fra synd, men også fra alle syndens konsekvenser. Det bliver tydeligt, når vi ser den i lyset af den første exodus.

Overvejer du at betænke DBI i dit testamente?

Støt DBI – uden at det koster dine øvrige arvinger noget

Ønsker du også i fremtiden at sikre DBIs vigtige arbejde med uddannelse af bibeltro præster, missionærer, kirkelige ledere og medarbejdere, så kan du gøre det ved at betænke DBI i dit testamente.

Du kan testamentere penge til DBI, uden at det kommer til at koste dine

arvinger noget. Det giver lov og bekendtgørelse af boafgiftsloven af 10. april 2007 mulighed for. Er du interesseret i at høre nærmere herom, er du velkommen til at ringe til os på 33135500. Vi sidder parat til at hjælpe dig - og DBI kan ydermere tilbyde dig advokatbi-stand uden beregning.

NYT FRA DBI

Det sker på DBI

Se www.dbi.edu

- 27. MARTS KL. 10-17: Temadag om religionsfrihed, religionsforfølgelse og mission
- 13. APRIL KL. 10-15: Professor Paul Copan om etik i GT: Er bibelsk etik barbarisk, og er Gud et moralsk monster?
- 21. APRIL KL. 17.00: Paneldebat om opstandelsen mellem Theodor Jørgensen og Jens Ole Christensen
- EFTERÅR 2015: otte kursusafstner i sjælesorg v. Dan Månsson

DBI er gået sammen med Menighedsfakultetet og Forlagsgruppen Lohse om at udgive teologiske bøger på forlaget Kolon.

Det nye forlagssamarbejde skal resultere i en række spændende teologiske bøger af både forskningsmæssig og mere breddeformidlende karakter.

Ifølge den nye redaktion, som består af repræsentanter fra DBI, MF og Lohse, er der særdeles spændende bøger på vej.

DBI og MF indgår samarbejde om forlaget Kolon

GIVERTJENESTE MED TROFASTHED OG OVERBLIK

Interview af stud.theol. Christian Højgaard Jensen

Lysten til at give kommer af sig selv, udtaler pensioneret bankmand Finn Bech.

Finn Bech kender DBI som få andre. Han var en nær ven af grundlæggeren Niels Ove Vigilius Rasmussen og har fulgt DBI fra sidelinjen siden den spæde start for mere end 40 år siden. I dag er han pensioneret bankmand og et kendt ansigt på DBI. Han er eksamensvagt, pakker breve og kommer til de fleste af de årlige januar kurser.

Og så har han givet penge til DBI så langt tilbage, han kan huske, for som han siger, så ”kommer lysten og kaldet til at give af sig selv, når man følger med i et godt kristent arbejde.”

EN OVERSKUELIG ORDNING

Finn Bech har tegnet et gavebrev til DBI, hvilket betyder, at han giver en fast gave hvert år fordelt på 12 lige store rater. Og denne ordning er rar og overskuelig, synes han. ”Som gammel bankmand er jeg vant til at lægge budgetter og ved fra årets start, hvad jeg kommer til at tjene i løbet af året. Det gør det nemt for mig at fordele min gave jævnt henover af året.”

FORUDSIGELIG INDKOMST

Det er ikke kun for sin egen skyld, at Finn Bech har tegnet et gavebrev. Lige så væsentligt for ham er det, at det giver en fast og forudsigelig indkomst for DBI.

”Det er vigtigt for en institution som DBI, at arbejdet er velfunderet, og det er det kun, hvis der er mange venner, der støtter trofast med forbøn og penge.”

HØST FRUGTERNE

Ord som trofasthed og overblik følger med, når Finn Bech taler om givertjeneste. ”Det er selvfølgelig ikke alle, der har mulighed for at vide ved årets begyndelse, hvad de kommer til at

tjene. Men det er vigtigt med et budget, så man kan stille sig spørgsmålet, hvor meget man kan undvære, og hvor meget man kan give. Og så skal man give til det arbejde, hvor man oplever, at man høster frugterne.”

TJENESTE FOR GUD OG KIRKEN

Og så er det jo naturligt at spørge, hvorfor det netop blev DBI, som Finn Bech blev en trofast ven af. ”Det er fantastisk at opleve, når unge mennesker læser en bachelor på DBI for senere at blive præster i Folkekirken. Og nu er DBIs uddannelse blevet så bred, at ikke bare kommende præster, men mange andre tager kurser på DBI og dygtiggør sig i tjenesten for Gud og for kirken.”

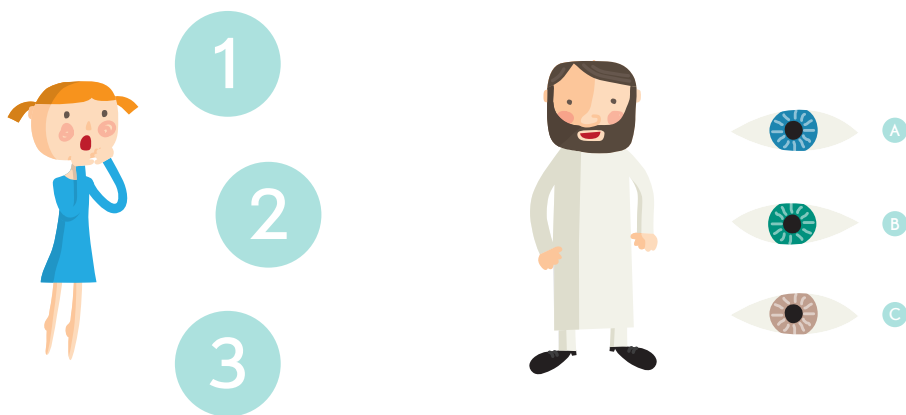
HVAD ER ET GAVEBREV?

Med et gavebrev forpligter du dig til at give et fast beløb eller en fast procentdel af din indtægt til DBI. Ordningen er juridisk bindende og gælder i minimum 10 år, og beløbet kan trækkes fra på skatteopgørelsen. Du skal være over 18 år for at oprette et gavebrev. Brug den vedhæftede gavebrevsfolder. Har du spørgsmål, så kontakt økonomifuldsmægtig Kirsten Hansen, kh@dbi.edu eller 33 69 55 11.

HVEM SÅ HAM FØRST?

Af Torben Kjær, lektor og førsteamanuensis i Ny Testamente

De fire evangeliets opstandelsesberetninger er forskellige, så hvad var det lige, der skete påskemorgen?

Evangeliene har alle beretninger om, hvad der skete påskemorgen ved Jesu grav. Når man læser dem igennem, kan man godt blive forvirret og spørgsmålene begynder at svirre: Hvor mange kvinder gik ud til graven? Hvornår skete jordskælvet? Hvor mange engle var der? Hvor var

de? Og hvem så ham egentligt først? Når vi læser beretningerne, skal vi tænke på en film, hvor scenerne ikke nødvendigvis kommer kronologisk, og hvor der er klippet en masse væk. Tilbage står enkelte afrundede og færdige scener, som vi så skal forbinde med hinanden.

ILLUSTRATION: CHR RAHBEK OLSEN

JORDSKÆLVET

Jordskælvet var det første, der skete ved graven (MATT 28,2-4). Herrens engel steg ned, trådte hen til graven, væltede stenen og satte sig på den. De romerske vagter så englen og besvimede. Soldaterne vågnede og stak af. Dette skete før kvinderne kom til graven, for vi hører ikke noget om, at de oplevede jordskælvet eller så vagterne. Matt 28,2-4 er et indskud.

KVINDERNE VED GRAVEN

Matthæus fortæller om to kvinder (MATT 28,1), Markus om tre (MARK 16,1), Lukas om flere kvinder (LUK 24,1 OG 24,9) og Johannes om én kvinde nemlig Maria Magdalene (JOH 20,1). Dog afslører Johannes, at han godt ved, at der var flere kvinder ved graven, for Maria Magdalene bruger vi-form i Joh 20,2. Der er altså flere kvinder. Når vi fletter Joh 20,1-10 sammen med de andre evangeliets beretninger, tegner der sig følgende billede:

a) Den væltede sten

Maria Magdalene afslører i Joh 20,1-2, at hun blot har set, at stenen er væltet fra graven. Der er da sket følgende: Kvinderne så først den væltede sten. De så ikke andet og besluttede at sende Maria Magdalene til Peter og den discipel, Jesus elskede.

b) Englene

Maria Magdalene blev sendt af sted. Imens gik de andre kvinder ind i graven, som de fandt tom (MARK 16,5 OG LUK 24,3). To engle viste sig for dem (LUK 24,4) inde i graven. Matt 28,5 og Mark 16,5 fortæller om én engel. Luk fortæller, at der var to. Dette er et helt normalt fænomen. Vi hører en del gange, at en evangelist blot nævner en person, mens en anden nævner to. Når der kun nævnes én engel, skyldes det, at man har valgt kun at omtale den engel, der taler. Der var altså flere engle. Det er tydeligt, at kvinderne så englene inde i graven (MARK 16,5 OG LUK 24,3-4). Ved jordskælvet satte en engel sig på den væltede sten synligt for vagterne. Da kvinderne kom til graven, var stenen væk, og englene viste sig først for kvinderne inde i graven. Englene havde et budskab til kvinderne: Jesus er opstået (MATT 28,6), og det budskab skulle de give til disciplene (MATT 28,7). Det var først på vejen tilbage, at Jesus viste sig for kvinderne (MATT 28,8-10).

c) Maria Magdalene

Imens løb Maria Magdalene tilbage til Peter og disciplen, Jesus elskede (JOH 20,2). De to disciple løb straks ud til graven og fandt den tom. De mødte ikke kvinderne, der allerede havde forladt graven. Disciplene vendte tilbage (JOH 20,3-10). Maria Magdalene gik tilbage til graven. Denne gang så hun to engle inde i graven, og Jesus viste sig for hende. Maria vendte tilbage og fortalte det til disciplene (JOH 20,11-18).

KVINDERNE OG DISCIPLENE

Kvinderne fik et budskab til disciplene, men fortalte de det? I Mark 16,8 står der, at kvinderne flygtede fra graven, og at de ikke sagde noget til nogen, fordi de var bange. Vi ved fra de andre evangelier, at de ikke tav. Vi skal derfor forstå det positivt. Grebet af frygt fortalte de det ikke til nogen andre, men fulgte englens befaling om kun at fortælle det til disciplene og Peter.

SAMMENTRÆKNING

Nogle gange trækker den enkelte evangelist flere beretninger sammen til en og gengiver blot essensen. Det gør Lukas, når han kun fortæller om kvinderne som gruppe og inkluderer Maria Magdalene i den (LUK 24,9-12), selvom vi ved, at kvinderne som gruppe nok først kom til disciplene og Maria Magdalene senere. Derfor fortæller Lukas om Peters reaktion på kvindernes budskab, selvom vi ved, at han reagerede på Maria Magdalenes budskab.

TRAFIKPROPPER

Der har været en del trafik fra Jerusalem og til graven tidlig søndag morgen. Tilsyneladende har ingen af dem mødt hinanden. Det skyldes, at disciplene sikkert har opholdt sig forskellige steder i og udenfor byen, og at de har fulgt forskellige veje gennem Jerusalem og måske også brugt forskellige porte ud af byen.

HVEM SÅ HAM SÅ FØRST?

Det gjorde sandsynligvis kvinderne som gruppe og lidt senere Maria Magdalene. Senere den dag viste Jesus sig for Peter (LUK 24,34), for to vandrere (LUK 24,31) og de elleve (LUK 24,36).

Bliv studerende for en dag

Kom og vær med til undervisningen
d. 9. marts fra kl. 9 – 16 på DBI.

Overvejer du at læse teologi, eller vil du bare gerne snuse til de fag, man kan tage som enkeltfag, så kom og vær med d. 9. marts. Bliv udfordret af undervisningen og oplev hyggen og atmosfæren i kaffestuen! Der er undervisning fra 9-12 og 13-15. Derefter er der kaffe, hygge og information om studiet.

VELKOMMEN PÅ DBI, LEIFSGADE 33, 6. SAL D. 9. MARTS.

Bibelske rejser 2015

Malta – i Paulus' og korsfarernes fodspor	5.6.	7 dg.
Jordan og Israel	11.9.	11 dg.
Rom og Assisi – fortiden og nutiden	21.9.	9 dg.
Israel – under løvhyttefesten	28.9.	11 dg.
Tyrkiet – i Paulus' fodspor	2.10.	11 dg.
Israel – i efterårsferien	9.10.	9 dg.
Israel – menighedsrejse – åben for alle	9.10.	10 dg.
Israel – klassisk rundrejse	16.10.	10 dg.
Israel – rundrejse – åben for alle	19.10.	11 dg.

Bestil katalog med uforglemmelige oplevelser på tlf. 7592 2022 eller på:

**felix
rejser.dk**

**Frederiksborg
Apotek**

v/ apoteker Troels Ingemann

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Telefon 48265600

APOTEKET HAR DØGNVAGT

ProcessManager
SURVEY SERVICE

Kundetilfredshed – Medarbejdetilfredshed –
Arbejds miljø – Sikkerhedskultur – 360° lederanalyse

	REGULAR Første gang 15.000 kr. Efterfølgende gange 12.000 kr.	BUSINESS Første gang 25.000 kr. Efterfølgende gange 18.000 kr.	PREMIUM Første gang 35.000 kr. Efterfølgende gange 22.000 kr.
Spørgeskema			
» Tekst	Standard	Tilrettet	Individuelt
» Sprog	1	2	3
» Logo	✓	✓	✓
» Baggrundsbillede		✓	✓
» Billede/video		✓	✓
» Indflettede data			✓
» Hop & betingelser			✓
Gennemførelse			
» Tekst	Almindelig	HTML	HTML
» Respondenter	100	500	1.500
» Baggrundsvariable	1	2	3
» Påmindelse(r)	1	1	2
» E-mail, eller	✓	✓	✓
» Link	✓	✓	✓
» PC	✓	✓	✓
» Tablet		✓	✓
» Smart Phone		✓	✓
» Online statistik		✓	✓
Analyse			
» Gennemførelse	✓	✓	✓
» Frekvens	✓	✓	✓
» Benchmark		✓	✓
Rapportering			
» Excel/Word rådata	✓	✓	✓
» PowerPoint præsentation		✓	✓
» Online		✓	✓

Priser er i danske kroner og eksklusiv moms.

Online spørgeskemaer på alle platforme samt konsulentrådgivning.

Ring eller skriv for en helt uforpligtende drøftelse!

ProcessManager ApS | www.process-manager.dk | T 40 84 44 41 | M info@process-manager.dk

POST

PP DANMARK

Magasinpost – MMP
ID-nr. 42472

S. 16 — Aktuell kommentar

DBI—POSTEN

#02 — April 2015

Uklar lyd

Af rektor Børge Haahr Andersen

”Hvis trompeten giver en uklar lyd, hvem vil så ruste sig til kamp?” (1 Kor 14,8)

Ordene af Paulus står midt imellem en formaning om at evangelisere med forståelige ord og så det opstandelseskapitel, hvor han siger, at uden Jesu legemlige opstandelse er vi i dødens vold.

I den folkekirkelige debat om opstandelsen er der røster, der næsten har gjort en dyd ud af uklarheden. Sognepræst Per Ramsdal distancerede sig klart fra en ligefrem forståelse af opstandelse, men efter en tjenstlig samtale bedyrede han, at han naturligvis ikke fornægtede Jesu opstandelse. Hans mentor, professor em. Theodor Jørgensen, betonedede Jesu opstandelses store betydning, men tilføjede, at den ikke skulle forstås fysisk. Ramsdals biskop, Peter Skov Jakobsen, var lige så kategorisk: Jeg tror, at Jesus opstod fra de døde. Men bliv mig fra livet med al den snak om biologi og fysik (KD 21.01.2015). Røsterne har været mange, og

trompeten har givet endog en meget uklar lyd.

NT selv er klar og entydig. Jesus siger i Luk 24,39: Føl på mig og se; en ånd har ikke kød og knogler, som I ser, jeg har, og han stadfæster det for de målløse disciple ved at spise et stykke stegt fisk.

I trosbekendelsen siger vi: Vi tror på kødets opstandelse og det evige liv, fordi Jesus opstod med kød og knogler tidligt påskemorgen. Fordi vi mennesker er en enhed af krop og sjæl, kan vi ikke reducere opstandelse til at være noget åndeligt eller sprogligt. Fordi vi mennesker er i syndens og dødens vold, har vi brug for at fastholde det faktiske og fysiske i det, der skete påskemorgen. Mindre kan ikke gøre det!

Tak for

At Jesu grav er tom!
Forlagssamarbejde med MF
Spørgelystne studerende

Bed om

At DBI kan udruste en ny
generation til åndeligt
lederskab i kirken
Opstandelsesglæde